

Komentar Evandjelja: Odmor koji se rađa iz ljubavi

Evandjelje XVI. nedjelje kroz
godinu i komentar.

Evandjelje Mk 6, 30-34

U ono vrijeme: Apostoli se skupe oko Isusa i izvijeste ga o svemu što su činili i naučavali. I reče im: »Hajdete i vi u osamu na samotno mjesto, i otpočinite malo.« Jer mnogo je svijeta dolazilo i odlazilo pa nisu imali kada ni jesti. Otploviše dakle lađom na samotno mjesto, u osamu. No kad su odlazili, mnogi ih vidješe i prepoznaše te se pješice iz svih

gradova strčaše onamo i pretekoše ih.

Kad iziđe, vidje silan svijet i sažali mu se jer bijahu kao ovce bez pastira pa ih stane poučavati u mnogočemu.

Komentar

Isus traži osamljeno mjesto za odmor. Toliko ga je ljudi došlo vidjeti da nisu mogli naći vremena ni za jelo. Odlaze brodom do napuštenog mjesta, ali čim dođu pronadu gomilu koja ga traži. A Isus ih gleda sa suosjećanjem, zaboravlja se odmoriti i ostaje s njima poučavajući ih mnogim stvarima.

Čitav Isusov život prolazi kroz ljubav. Radite iz ljubavi i odmorite se u ljubavi. Isus se odmara gledajući mnoštvo, gledajući ih s ljubavlju, iznutra ganut od svakoga od njih.

I tako nas uči kako se pravi odmor rađa iz ljubavi. Odmor koji regenerira, koji vam omogućava da pogledate druge i uživajte u njima.

Suprotno tome, kada gledamo sebe, kada se težimo odmoriti misleći samo na sebe, tada nas nikakav odmor ne regenerira, nijedan odmor nije dovoljan. Ponekad mislimo da nam treba malo olakšanja jer smo nezadovoljni svojim poslom i želimo od njega pobjeći. I tražimo zabavu koja nas odmiče od stvarnosti, od života, od drugih. I, na kraju, taj odmor ostavlja unutarnje nezadovoljstvo.

Isus Krist će se odmoriti, ali ne da bi zaboravio tu gomilu, već da bi joj se mogao predati. Iz tog razloga, kad je vidi, stavlja joj se na uslugu, jer zna da je jedini način odmora otvaranje prema njoj.

Isto se događa i nama. Koliko puta nam se dogodilo da smo nakon dana

umora, kad smo se vratili kući, zaboravili na umor jer nas je nešto zanimalo i prema tome smo se usmjerili ne razmišljajući ni o čemu drugom.

Ono zbog čega se odmaramo nije ništa već otkrivanje ljubavi koja stoji iza našeg života, otkrivanje Boga ljubavi koji je došao u naše doba, otkrivanje naših ljubavi. Ono što nam je potrebno za odmor je da se zaustavimo kako bismo se mogli pokrenuti i gledati drugoga s radošću.

Upravo nam Bog nudi nedjelju za odmor. Bog nam kaže: „stani, stani malo; shvati tko si; ne idi tako brzo kroz život; ako ideš brzo gubiš horizont”.

Moramo se zaustaviti kako bismo razmišljali o ovom svijetu i uživali u njemu, živjeli u hvali i zahvalnosti, gledali svoju obitelj, prijatelje, posao i govorili: „Kako je život lijep!" Da

vidimo što nosimo u srcu, jesmo li ga tijekom tjedna u ljubavi ispunili pepelom ili vatrom.

Ukratko, otkriti da smo djeca Božja. Kao što nas savjetuje sveti Josemaría: „Počivaj u božanskom rodu. Bog je Otac - vaš Otac! - pun nježnosti, beskrajne ljubavi. - Nazovite ga Ocem puno puta i recite mu - samome - da ga volite, da ga jako volite: Da osjećate ponos i snagu što ste mu djeca«(Kovačnica 331).

Isus počiva u pokretu, gledajući s radošću te muškarce i žene. I mi ćemo se odmoriti kad znamo ponovno otkriti značenje svog posla i zadataka s Kristom, kad nas iznutra pokrenu suprug, supruga, djeca, braća, prijatelji i kada ih gledamo s radošću.

Luis Cruz // vvaniasantos -
pixabay

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/gospel/evangelio-domingo-
decimosexta-semana-tiempo-ordinario-
ciclo-b/](https://opusdei.org/hr-hr/gospel/evangelio-domingo-decimosexta-semana-tiempo-ordinario-ciclo-b/) (12.04.2025.)